

Vandellòs I, en equilibri

Incertesa és la nota característica que els últims dies es viu a les poblacions afectades per l'àrea d'influència de la central nuclear Vandellòs I. El coneixement públic de l'informe definitiu sobre l'incendi que el passat 19 d'octubre va tenir lloc en una turbina d'aquest grup nuclear deixa les portes obertes perquè, malgrat que s'ha considerat l'accident més greu que mai hi ha hagut en una central nuclear espanyola, torni a funcionar.

Tot i que el Consell de Seguretat Nuclear exigeix en l'esmentat informe una sèrie de condicions i millores molt importants perquè Vandellòs I torni a funcionar, cosa que econòmicament equival a uns 30.000 milions de pessetes, els propietaris d'aquest grup nuclear, Hifrensa, han manifestat la seva voluntat d'efectuar aquestes despeses a canvi de poder posar novament en marxa la central. Els treballadors de Vandellòs I també han mostrat el seu suport a l'empresa.

En qualsevol cas, qui té ara la paraula és el Ministeri d'Indústria i Energia, que ha d'estudiar-se l'informe del CSN i valorar si es tiren endavant les reformes o s'inicia un procés de desmantellament de Vandellòs I.

El Servei Mundial d'Informació sobre l'Energia (WISE) ha qualificat de "solució salomònica" les conclusions del CSN. El portaveu de l'associació ecologista esmentada, Jordi Bigas, ha assenyalat que el Consell de Seguretat Nuclear ha posat un llistó alt, que la indústria nuclear diu que el pot saltar i d'alguna manera salva així la seva cara, però en realitat no ha avaluat si econòmicament el poden saltar o no. De fet, deixa les portes obertes per a unes possibles reparacions de Vandellòs I.

Un altre membre del WISE,

Jaume Morron, ha declarat que "obrir aquesta central seria elevar a l'enèsima potència el cas Juan Guerra, és a dir, la corrupció total. Vull pensar que finalment es desmantellarà aquest grup nuclear, però tot depèn de la força amb què segueixin les mobilitzacions populars contra Vandellòs I".

Cinta S. Bellmunt

bat. Davant la sorpresa i irritació dels estudiants se'ls ha comunicat que per a accedir a la titulació oficial s'hauran de desplaçar a Madrid per a realitzar un examen a l'Escuela Oficial de Turismo, com si d'una revàlida o selectivitat es tractàs. Això, en principi, no és un problema greu, però és que resulta —com denuncien

—segons les fonts consultades— esperen que aquesta reunió aportí alguna solució que podria ser el reconeixement de la titulació, probablement el pròxim setembre.

Miquel Payeras

President pels pèls

Una enquesta-sondeig feta

La vall no tindrà una legislació pròpia. Jaume Cladera, conseller de turisme del govern balear.

Els estudis de Turisme, en perill

L'any 1988 començava a funcionar a Palma l'Escola de Turisme de la Comunitat Autònoma. Després de molts intents s'havia aconseguit l'Escola gràcies a la col·laboració entre la Universitat de les Illes Balears i el govern de la comunitat autònoma a través d'un conveni pel qual l'Escola quedava dependent de la comunitat autònoma mentre que la direcció acadèmica corresponia a la Universitat. En aquells moments s'assegurà que ben aviat tendria un reconeixement oficial, amb una titulació universitària corresponent a diplomada, que és la que pertoca a les carreres de tres anys.

En aquests moments, ara, i quan la primera promoció acaba la carrera el pròxim mes de juny, la tan promesa oficialitat del títol no ha arri-

els estudiants— que els temaris de l'Escola i l'Escuela no són coincidents ja que a la primera s'estudia l'especialitat del turisme a Balears, mentre que a la segona s'estudia el turisme de caràcter estatal. Els estudiants (93 que es troben en tercer i, en general, 535 matriculats en tots els cursos de l'Escola) ho tenen clar; segons Melcior Fons —representant dels estudiants— "el que és segur és que no ens presentarem a l'examen".

Els afectats ja han començat les mobilitzacions davant la UIB i el govern autònom. De fet, s'han reunit amb el conseller de Turisme, Jaume Cladera, i el Rector de la UIB, Nadal Batle; una reunió que acabà amb el resultat que les tres parts es posaren d'acord, coincidint amb els criteris i acordant una reunió amb la Direcció General d'Universitats a Madrid. Les tres parts

per aquest setmanari entre els polítics més destacats del parlamentarisme valencià, revela que, pràcticament cap formació política excepte la que ocupa la Generalitat del carrer de Cavallers-Plaça de Manises, està d'acord que Felipe Guardiola duga el ceptre presidencial de la nascuda de poc Comissió contra el Tràfic d'Influències. Així, el diputat i president provincial de Valèn-

cia del PP, Pere Agramunt Fontdemora, creu que "el nomenament de Guardiola per a presidir-la és una argücia, una maniobra del president Joan Lerma, perquè res es discuteix ni es duga endavant a la Comissió amb la claredat necessària", afegint que "el PSOE no té en absolut volun-

bert Taberner Ferrer, pensa que "el problema no és Guardiola, ja que no és un problema personal sinó polític. El president -opina- no hauria de ser del partit que governa i dóna suport a l'actual administració". I des d'Unió Valenciana, la seua veu a Madrid, Vicent González Lizondo, co-

tudent: "Per descomptat que era el candidat ideal; si no, no l'hauríem presentat". De Pere Mayor Penades, diputat autonòmic d'UPV i portaveu a l'hemicicle del Palau de Benicarló, no saben res. Diversos intents per a obtenir la seua resposta foren inútils.

Ismael L. Belda

la zona i dels quals es desconeixen les concentracions i les quantitats autoritzades.

J.M.P.

Sí, a la llei Gomis

Els vots de Convergència i Unió van rebutjar en el si de la comissió d'Organització i Govern, el text alternatiu de la Llei d'Aran, presentat pel conjunt dels grups de l'oposició, i va aprovar el presentat per la conselleria de Governació, més conegut com *Llei Gomis*.

En el mar de la reunió de l'anomenada Comissió Primera del Parlament de Catalunya, la diputada aranesa de CiU, Maria Pilar Busquets, va fer una defensa aferrissada del text oficial, lligant-lo amb l'organització territorial catalana i qualificant-lo com a suficient per als aranesos. Els nacionalistes aplegats en el partit Unitat d'Aran han rebutjat el text que ara defensa CiU perquè equipara la vall amb la resta de comarques catalanes i la dota d'un règim especial a partir de les Lleis d'Ordenació Territorial i no per manament estatutari, tal i com explica la disposició addicional primera de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. El diputat socialista Joan Ganyet va qualificar la intervenció de Pilar Busquets com "sorprenent i decebedora per als aranesos i els catalans perquè no dóna un autèntic autogovern a l'Aran, i equipara el Conselh Generau, la principal institució d'autogovern aranesa amb la resta dels consells comarcals catalans".

A l'Aran, Emili Medan, secretari general d'Unitat d'Aran, va dir que "després d'aquest menyspreu ha quedat demostrat que l'Aran és la Lituània de Catalunya". Medan va dir que el seu partit iniciarà ara una campanya per a donar a conèixer a Europa la discriminació que s'està a punt de cometre amb aquest petit país occità.

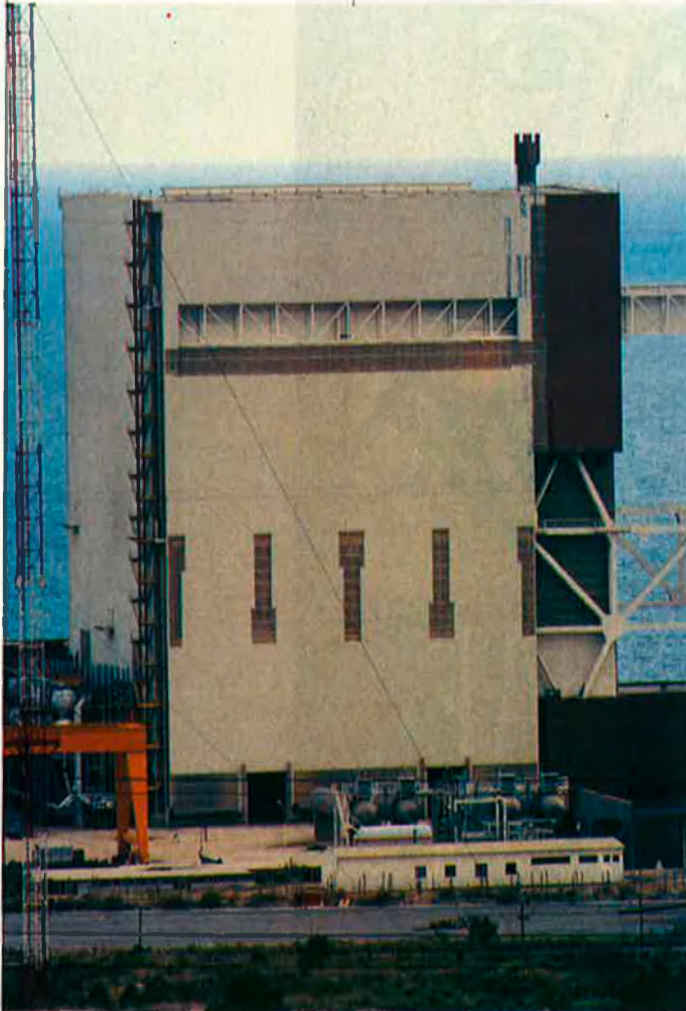
Pau Echaz

Més sobre els residus industrials

Joan Puigercós, que a més de secretari general de les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya és regidor de l'Ajuntament de Ripoll, ha aconseguit el suport del consistori d'aquesta ciutat a un informe elaborat pel grup republicà sobre la problemàtica dels residus industrials i urbans de la comarca del Ripollès.

L'informe, que caldria incorporar en la línia de preocupació existent al Principat de Catalunya pel tema dels residus industrials, conté en el seu apartat de denúncia tres casos concrets com a mostra de la degradació ambiental de la comarca, són les empreses: Acabados Pirineos, Farga Casanovas i Paperera Impacsa.

Acabados Pirineos aboca escuma que es diu biodegradable però que mata tots els peixos per manca d'oxigen. De la Farga Casanovas (extensible a altres empreses del ram de la siderometal·lúrgia) no se sap exactament quins són els residus que produeix ni on s'aboquen, per exemple, pols metàl·liques i sals o olis de tractaments tèrmics que poden ser cianurats. I Paperera Impacsa, que genera residus sòlids, líquids i gasosos. Els residus sòlids teòricament inerts es barregen amb els residus sòlids urbans a l'abocador anomenat Ripollès-3, sense calcular-ne les conseqüències, ja que poden ser rentats i incorporats al riu Ter, per exemple. I els residus gasosos, que causen molèsties i fortes pudors als habitants de

El tancament de Vandellòs I, pendent d'un fil.

tat d'enfrontar els temes de la seua competència". Gerardo Muñoz Lorente, flamant president federatiu del CDS valencià, encara que és secretari de la pactada Comissió, observa que "quan s'investiga el cas d'un diputat que, a més, n'és membre, aquest hauria d'abandonar-la i el seu lloc l'hauria d'ocupar un altre diputat".

Des d'Esquerra Unida, el seu portaveu a les Corts, Al-

menta sense embuts. "Hauria d'haver-la presidit una persona valenciana, independent i equànime, amb confiança pública i honradesa demostrada. ¡Que la presidisca Felipe Guardiola és poc seriós! ¡Se'm cau la cara de vergonya! Això és com si un lladre es jutjara a ell mateix". Tan sols Ernest Nabàs Orega, secretari de Comunicació de l'Executiva interina del PSPV, no té cap dubte i assevera, con-